

JOAN F. MIRA

“Considerant tot això, i més coses en favor i més en contra, un servidor, que creu en el valor del vot, anirà el dia que toque a votar, però votarà en blanc”

Considerant

Considerant, o atès, que en poques setmanes els ciutadans del Regne d'Espanya serem cridats a les urnes, a pronunciar-nos sobre l'anomenat *Tractat pel qual s'establix una Constitució per a Europa* (suposant que aquest siga el títol oficial en una de les llengües no oficials de la Unió, i dic suposant perquè el Govern d'Espanya ha fet repartir al País Valencià només el text en espanyol, no en català ni en valencià, ni en valencià-català, i per tant l'exemplar que jo tinc, el que venia amb el diari, l'hauré de traduir pel meu compte: ja comencem malament), i que és oportú o convenient, per als qui escrivim i per tant reflexionem (?) en públic, fer saber l'opinió que ens mereix el tractat, vist que tothom ja ha dit o aviat dirà quina és la seua: partits polítics, filòsofs, directors de diaris electrònics, cantants, futbolistes, actors i actrius, i com qui diu tot Cristó Déu i periquito, amb perdó. Considerant que aquest gran invent de la Unió Europea tal com s'estén i s'escampa va perdent una gran part de la gràcia i la força amb què a molts, com a mi, ens il·lusionava d'ençà que tenim ús de raó civil, però que, malgrat tot i a pesar de tot, és l'únic horitzó imaginable per a la nostra història present i futura, per a la nostra vida política i per a la pau i l'harmonia entre estats, pobles, nacions, o com en vulguem dir, que han passat segles entredegollant-se de manera regular i entusiàstica, bombardejant-se, considerant-se enemics ancestrals i fent-se la punyeta de totes les maneres possibles; i que dins de la Unió que ja tenim, i que amb la Constitució comuna sembla que es consolida, aquests estats i països es consideraran amics per sempre i com qui diu part d'una sola cosa. Considerant, o atès, que (tal com afirmen en el preàmbul sis majestats reials, un gran duc, i una dotzena i mitja de presidents de república, que deuen ser persones assenyades i de conviccions profundes) “Europa, ara reunida després de doloroses experiències, es proposa d'avançar per la senda de la civilització, el progrés i la prosperitat pel bé de tots els seus habitants, sense oblidar els més dèbils i desafavorits”, i que els signants afirmen que Europa “vol continuar sent un continent obert a la cultura, al saber i al progrés social; que vol aprofundir el caràcter democràtic i transparent de la seua vida pública i obrar en pro de la pau, la justícia i la solidaritat en el món”, afirmacions a les quals no podria mai oposar-me amb el meu vot, i tampoc podria dir que no als articles del Títol I que afirmen i asseguren els valors de la Unió, com ara el pluralisme, la no-discriminació, la tolerància, la justícia, la solidaritat, la igualtat entre homes i dones, etcètera, etcètera.

Considerant, però, que hi altres afirmacions ben dubtoses, com ara a l'Article I-5, on s'afirma que la Unió respectarà la igualtat dels estats membre, “així com la seua identitat nacional, inherent a les estructures fonamentals polítiques i constitucionals d'aquests...”, expressió que, a més de ser confusa, suposa que estat i identitat nacional són la mateixa cosa, i que la identitat nacional és equivalent a una estructura política i constitucional, principi que no puc de cap manera compartir ni reforçar amb el meu vot. Considerant, també, que, com a confirmació de la idea anterior, els ciutadans només tindran dret a dirigir-se als òrgans de la unió en les llengües en què se signa el Tractat, i que són l'alemany, el txec, el danès, l'eslovac, l'eslovè, l'espanyol, l'estonià, el finès, el francès, el grec, l'hongarès, l'anglès, l'irlandès, l'italià, el letó, el lituà, el maltès, el neerlandès, el portuguès i el suec, i no cap altra, tot i que pot haver-hi alguna altra traducció acreditada, com ara la catalana, valenciana i balear. Considerant, per acabar, que no he estat capaç d'acabar la lectura d'un Tractat excessivament llarg i prolix, on entre altres coses es preveuen pràcticament tres governs, el Consell Europeu, el Consell de Ministres i la Comissió, una fórmula perfecta per deixar content tothom i fer la Unió ingovernable. Considerant tot això, i més coses en favor i més en contra, un servidor, que creu en el valor del vot, anirà el dia que toque a votar, però votarà en blanc.